

стено и свободно да участвува въ сіе пиршество. То ся продължава за цѣлѣ години, трытины, деветыны, шесъ недѣлы и проч. То є устало отъ най отдалнаѣ славянскѣ древность. Тако є съхраненъ Великанъ Атила съ военнѣ церомоніѣхъ, и съ великолѣпно пиршество, на кое сѣ ѣли и пили. (3)

Въ кратцѣ да кажимы, най древныя чърты на старославянскія обичай, какъ то и языкъ съхранили ся сѣ въ разна мѣста по Българіѣхъ у днешны Българи.

Да живѣѣтъ съвокупно в' единъ домъ цѣла домородства, да сѣ покорни и послушливи одному старцу кой управлява не само домашныя работы, нъ сматра ся и акы священо лице, то ееть изпълнява мѣсто священника въ нѣкой си стары и новы обичай, къту когы си кѣдѣтъ жъртвы (курбаны) на Гергювдень, на Никулдень и проч. Онъ прикадява и причита нѣкой си молитвы. То особно има всеко домородство, а и всеко село ся управлява отъ таковаго старца, нарицаемаго старѣйшина, кнеза, и кмета и проч.

А гостолоубство и гостопріѣмство кое є най прѣхвалное качаство славянскому роду въ Българіѣхъ ся изпълнава сѣ най голѣмое благодареніе и ревность в' общѣ отъ вся Българи. Всеи пѣтишественицы засвидѣтелствуѣтъ едногласно о тому.

Много полезно бы было за нашѣ народнѣ повѣстницѣхъ и книжевность, да, учени наши Българи, кой имѣтъ счястіе да живѣѣтъ днесъ въ Българіѣхъ в' учителско званіе, пожъртвувѣтъ нѣколико чясове, и подробно да унишѣтъ обичай, пѣсны народны, проповѣдки, прикаскы, сѣ единъ рѣчь все що ся относи на старинѣхъ. Колко изясненіе отъ тѣхъ за наше прошествіе ще ся откріе и колко странни списатели, кой прѣстрасно или отъ незнанія давѣтъ ны татарско поколѣніе, щѣтъ униѣмѣ и прѣстана да дрънкѣтъ!

(3) види Le Beau.